

Lakiosasto

27.12.2002

Työeläkelaitoksille

I SOSIAALITURVAMAKSUT VUODELLE 2003

II LUONTOISETUJEN LASKENTAPERUSTEET VEROTUKSESSA VUONNA 2003

1

SAIRAUSVAKUUTUSMAKSU JA TYÖNANTAJAN KANSANELÄKEMAKSU

Vuodelta 2003 vakuutetuilta ja työnantajilta perittäviä sosiaaliturvamaksuja koskevat muutokset on vahvistettu. Muutokset vahvistettiin hallituksen esityksen HE 143/2002 vp mukaisesti. Vahvistettu säädösteksti (1074/2002) on yleiskirjeen liitteenä.

Vakuutetun sairausvakuutusmaksu vuonna 2003:

- 1,50 prosenttia kunnallisverotuksessa verotettavasta tulosta

Eläkkeensaajilta on poistettu sairausvakuutusmaksun korotus, joten kaikilta vakuutetuilta peritään vuoden 2003 alusta alkaen samansuuruista sairausvakuutusmaksua.

Työnantajien sairausvakuutusmaksu 1.1.2003 alkaen:

- Yksityisellä työnantajalla, kuntatyönantajalla, kirkkotyönantajalla ja valtion liikelaitoksella 1,614 prosenttia ennakonpidätyksen alaisesta palkasta
- muilla työnantajilla 2,864 prosenttia ennakonpidätyksen alaisesta palkasta

Työnantajien sairausvakuutusmaksua korotetaan 0,014 prosenttiyksikköä määrääjäksi vuosille 2003-2005. Korotuksella rahoitetaan eräissä Lapin läänin kunnissa ja saaristokunnissa toteutettava kokeilu, jossa yksityiset työnantajat ja valtion liikelaitokset vapautetaan tietyin edellytyksin määrääjäksi työnantajan sosiaaliturvamaksusta.

Lakiosasto

27.12.2002

Työnantajan kansaneläkemaksu vuonna 2003 (ei muutoksia):

- yksityisellä työnantajalla sekä sellaisella valtion liikelaitoksella, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia

I maksuluokassa 1,35 prosenttia

II maksuluokassa 3,55 prosenttia

III maksuluokassa 4,45 prosenttia

- kunnalla ja kuntayhtymällä sekä kunnallisella liikelaitoksella 2,40 prosenttia
- evankelis-luterilaisella kirkolla sekä sen seurakunnalla ja seurakuntayhtymällä 2,40 prosenttia
- ortodoksisella kirkkokunnalla ja sen seurakunnalla 2,40 prosenttia
- Ahvenanmaan maakunnalla 3,95 prosenttia
- valtiolla ja sen laitoksella 3,95 prosenttia

2

LUONTOISETUJEN LASKENTAPERUSTEET

Yleiskirjeen liitteenä on verohallituksen päätös 1127/2002 vuodelta 2003 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista.

3

HALLITUKSEN ESITYS JA SÄÄDÖSTEKSTIT

Hallituksen esityksiä ja säädöstekstejä voi tilata sekä suomen- että ruotsinkielisenä Oy Edita Ab:n asiakaspalvelusta sähköpostitse osoitteesta asiakaspalvelu.publishing@edita.fi Hallituksen esitykset löytyvät internetistä eduskunnan sivuilta osoitteesta www.eduskunta.fi ja säädöstekstit osoitteesta www.finlex.fi Lisätietoja verotuksesta löytyy internetistä verohallinnon sivuilta osoitteesta www.vero.fi

ELÄKETURVAKESKUS

Helena Tapio

Pirjo Posti

N:o 1074

Laki**vakuutetun sairausvakuutusmaksun, työnantajan sairausvakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan vakuutetun sairausvakuutusmaksun, työnantajan sairausvakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta 13 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1206/2001) 3 § sekä

muutetaan väliaikaisesti 4 § seuraavasti:

4 §

Työnantajan sairausvakuutusmaksu

Työnantajan sairausvakuutusmaksu suoritetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain (366/1963) 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun palkan ja työtulon perusteella. Maksun suuruus on:

- 1) yksityisellä työnantajalla sekä sellaisella valtion liikelaitoksella, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (627/1987), 1,614 prosenttia;
- 2) kunnalla ja kuntayhtymällä sekä kunnallisella liikelaitoksella 1,614 prosenttia;
- 3) evankelis-luterilaisella kirkolla sekä sen seurakunnalla ja seurakuntayhtymällä 1,614 prosenttia;

4) ortodoksisella kirkkokunnalla ja sen seurakunnalla 1,614 prosenttia;

5) Ahvenanmaan maakunnalla 2,864 prosenttia; ja

6) valtiolla ja sen laitoksella 2,864 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Lain 4 §:ää sovelletaan kuitenkin vain vuosina 2003—2005 maksettavan palkan ja työtulon perusteella suoritettaviin työnantajan sairausvakuutusmaksuihin.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1127

Verohallituksen päätös**vuodelta 2003 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskenta-
perusteista**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2002

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 64 §:n ja 76 §:n sellaisena kuin se on laissa 1549/1995, nojalla määrännyt:

1 §
Kotimaassa ja ulkomailla työnantajalta saatavat luontoisedut on arvioitava seuraavien perusteiden mukaan:

Asuntoetu ja sähkön käyttöoikeus

2 §
Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvot ovat keskuslämmitysasunnoissa seuraavat:

a) Pääkaupunkiseutu (Helsinki, Espoo, Kauniainen, Vantaa), edun arvo

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1961	110,00 € + 7,40 € neliömetriltä
vuosina 1961—1983	96,00 € + 6,24 € neliömetriltä
vuonna 1984 tai myöhemmin	97,00 € + 6,90 € neliömetriltä

b) Muu Suomi, edun arvo

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1984	67,00 € + 4,56 € neliömetriltä
vuosina 1984—1991	65,00 € + 5,23 € neliömetriltä
vuonna 1992 tai myöhemmin	69,00 € + 6,30 € neliömetriltä

Laissa aravavuokra-asuntojen ja arava-vuokratalojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksilunastamisesta (1190/93) tarkoitettujen asuntojen luontoisetuarvo on 1 momentista poiketen enintään asunnosta perittävän vuokran määrä.

Tuloverolain (1549/95) 76 §:n 5 kohdassa tarkoitettujen ulkomailla saadun asuntoedun arvo on asunnon käypä vuokra, kuitenkin enintään 50 prosenttia 1 momentin mukaisesta pääkaupunkiseudulla sijaitsevan vuonna 1984 tai myöhemmin valmistuneen asunnon luontoisetuarvosta.

3 §

Asunnon valmistumisvuotena pidetään rakennuksen valmistumisvuotta. Jos rakennus on kokonaisuudessaan peruskorjattu, valmistumisvuotena pidetään rakennuksen korjausvuotta.

4 §

Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista keskuslämmitysasunnossa, 2 §:ssä tarkoitettua edun arvoa vähennetään 1,05 € neliömetriltä kuukaudessa.

5 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvo uunilämmitysasunnossa on 3,02 € neliömetriltä kuukaudessa. Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista, edun arvo on 2,06 € neliömetriltä kuukaudessa.

6 §

Asuntoetuun liittyvän rajoittamattoman sähkönkäyttöoikeuden arvo on 0,43 € neliömetriltä kuukaudessa. Edun arvo ei sisällä asunnon lämmitystä sähköllä.

Sähkölämmitteinen asunto rinnastetaan asuntoedun arvoa määrättäessä keskuslämmitysasuntoon.

7 §

Asuntoedun raha-arvo yhteishuoneessa lämpöineen ja valoineen on keskuslämmityshuoneessa 82,00 € kuukaudessa. Uunilämmityshuoneessa edun raha-arvo on 30,00 € kuukaudessa.

8 §

Asuntoedun raha-arvoa laskettaessa luetaan asunnon pinta-alaan varsinaiset asuinhuoneet ja palkansaajan tai hänen perheensä asumiseen liittyvät rakennustilat kuten sauna, uima-allas ja askartelutilat. Autotallia ei lueta asunnon pinta-alaan.

Ennen vuotta 1961 valmistuneessa asunnossa luetaan asunnon pinta-alaan asuntoedun raha-arvoa laskettaessa 150 neliömetriä ylittävältä osalta puolet 1 momentissa tarkoitetuista tiloista.

9 §

Jos asuntojen vuokratason on todettu kunnassa olevan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja alhaisemman, voidaan näitä arvoja yleisesti kunnassa alentaa, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Vastaavasti voidaan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja tai niiden tämän pykälän 1 momentin mukaisesti muutettuja arvoja alentaa asunnon kunnassa olevan sijaintipaikan perusteella, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Autotallietu

10 §

Lämmitetyn autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 54,00 € ja muun Suomen alueella 35,00 € kuukaudessa. Kylmän autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 35,00 € ja muun Suomen alueella 28,00 € kuukaudessa.

Ravintoetu

11 §

Ravintoedun arvo on 4,60 € ateriala kohden, jos edun hankkimisesta työnantajalle aiheutuneiden välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrä on vähintään 4,60 € ja enintään 7,70 €. Jos välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrä alittaa 4,60 € tai ylittää 7,70 €, edun arvona pidetään välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrää.

12 §

Välittömiä kustannuksia ovat aterian valmistuksessa käytetyt raaka-aineet sekä aterian valmistus- ja tarjoilupalkat sosiaalikulunnuk-

sineen. Jos työnantaja on sopinut ravitsemisliikkeen kanssa työpaikkaruokailun järjestämisestä, välittöminä kustannuksina pidetään työnantajan aterista ravitsemisliikkeelle suoritettavaa määrää.

Välittöminä kustannuksina ei pidetä aterian kuljettamisesta ruokailupaikalle aiheutuneita kustannuksia.

Palkansaajan työnantajalle aterista suoritettavaa korvausta ei oteta huomioon välittömien kustannusten määrää laskettaessa, vaan se vähennetään ravintoedun raha-arvosta.

13 §

Sairaalan, koulun, päiväkodin tai muun vastaavan laitoksen henkilökuntaan kuuluvan laitosuokailun yhteydessä saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 3,45 € aterialkohden. Koulun, päiväkodin tai vastaavan laitoksen henkilökunnan oppilaiden tai hoitettavien ruokailun valvonnan yhteydessä saaman ravintoedun arvo on 2,76 € aterialkohden.

Hotelli- ja ravintola-alan henkilökunnan ja lentohenkilöstön lennon aikana saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 3,91 € aterialkohden.

14 §

Enintään 7,70 euron nimellisarvoisen, useampaan kuin kahteen ruokailupaikkaan kelpaavan ruokailulipukkeen muodossa tai muuta vastaavaa maksutapaa käyttäen järjestetyn edun arvo on 75 % ruokailulipukkeen nimellisarvosta, kuitenkin vähintään 4,60 €. Nimellisarvoltaan yli 7,70 euron ruokailulipuke arvostetaan nimellisarvoonsa.

Ruokailulipukkeen arvostaminen 1 momentin mukaisesti 75 prosenttiin nimellisarvostaan edellyttää, että sitä voidaan käyttää ainoastaan ateriointiin eikä sitä vastaan saa rahaa, elintarvikkeita tai muita hyödykkeitä. Muussa tapauksessa lipuke arvostetaan nimellisarvoonsa. Palkansaajalle voidaan antaa edellä mainitulla tavalla arvostettuna vain yksi lipuke sellaista tosiasiallista kotimaan työssäolopäivää kohden, jona työpaikkaruokailua vastaavaa ateriala ei ole työnantajan toimesta muulla tavoin järjestetty.

Täysihoitoetu

15 §

Asunnon, ravinnon, valon ja lämmön sisältävän edun arvo on 346,00 € kuukaudessa yhdessä huoneessa sekä 333,00 € kuukaudessa yhteishuoneessa.

16 §

Merimiespalveluksessa olevan henkilön merimiehenä saaman luontoisedun raha-arvo on 9,20 € päivää kohden tai enintään 207,00 € kuukaudessa.

Autoetu

17 §

Jos palkansaaja tai hänen perheensä käyttää yksityisajoihin työnantajan henkilö- tai pakettiautoa, verovelvollisen saama etu katsotaan autoeduksi. Autoedun arvo vahvistetaan auton rekisteriotteeseen merkityn käyttöönotovuoden perusteella eri ikäryhmissä seuraavasti:

a) Ikäryhmä A (vuosina 2001—2003 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisätynä 240,00 eurolla tai 16 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisätynä 90,00 eurolla tai 6 sentillä kilometriltä.

b) Ikäryhmä B (vuosina 1992—2000 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisätynä 250,00 eurolla tai 17 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisätynä 100,00 eurolla tai 7 sentillä kilometriltä.

c) Ikäryhmä C, (ennen vuotta 1992 käyttöön otetut autot)

	Kuukausi- kohtainen arvo euro/kk	Ajopäiväkirjan tai muun verovelvollisen tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo + kilometrikohtainen perusarvo euro/kk arvo euro/km	
		perusarvo euro/kk	arvo euro/km
I autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 1600 cm ³			
— vapaa autoetu	428,00	128,00	0,20
— auton käyttöetu	254,00	128,00	0,08
II autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 2000 cm ³			
— vapaa autoetu	555,00	195,00	0,24
— auton käyttöetu	360,00	195,00	0,11
III autoluokka, moottorin iskutilavuus yli 2000 cm ³			
— vapaa autoetu	684,00	249,00	0,29
— auton käyttöetu	444,00	249,00	0,13

Kilometrikohtaisen arvon käyttäminen edellyttää ajopäiväkirjaa tai muuta luotettavaa selvitystä autolla ajetuista kilometrimääristä. Verotusta toimitettaessa autoedun arvoa voidaan korottaa, jos on ilmeistä, että autolla vuoden aikana ajettujen yksityisajojen määrä ylittää 18 000 kilometriä.

Jos työntekijän luontoisetuauto hänen työnsä vuoksi vaihtuu kuukauden aikana useita kertoja, perusarvo lasketaan sen auton mukaan, joka hänellä on ollut käytössään suurimman osan kuukaudesta.

Ulkomailla saatu autoetu kuuluu ikäryhmään C.

18 §

Ikäryhmissä A ja B perusarvolla tarkoitetaan auton uushankintahinnasta laskettua prosenttiosuutta. Uushankintahinnalla tarkoitetaan automallin maahantuojan tai sen puuttuessa tukkukaupan ilmoittamaa auton käyttöönottokuukauden alussa voimassa ollutta automallin yleistä suositushintaa vähennettynä 3 400,00 eurolla. Tästä hinnasta lasketaan 17 §:ssä mainittu prosentti. Saatu arvo pyöristetään lähinnä alempaan 10 euroon.

19 §

Jos luontoisetuautolla ajettujen työajojen määrä on kalenterivuoden aikana yli 30 000 kilometriä, tai työntekijä joutuu vaihtamaan

luontoisetuautoa 17 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, edun perusarvo on 80 prosenttia edellä 17 ja 18 §:ssä tarkoitetusta perusarvosta.

20 §

Ikäryhmissä A ja B autoon hankitut lisävarusteet autopuhelinta ja tavanomaisia talvipyöriä lukuun ottamatta otetaan huomioon autoedun arvoa määrättäessä. Autopuhelimen arvona käytetään matkapuhelinedun arvoa.

Lisävarusteiden arvo lisätään auton uushankintahintaan siltä osin kuin niiden arvo ylittää 850,00 €. Jos työnantajan lisävarusteista saama alennus ylittää tavanomaisen käteis- tms. alennuksen, lisävarusteiden arvona käytetään niiden yleistä suositushintaa.

21 §

Ikäryhmään C kuuluvien autojen luokka määräytyy yksinomaan moottorin iskutilavuuden perusteella.

22 §

Vapaa autoetu on kysymyksessä, kun työnantaja suorittaa autosta johtuvat kustannukset. Auton käyttöetu on kysymyksessä, kun palkansaaja suorittaa itse ainakin auton polttoainekulut.

Palkansaajan auton kustannuksista työnan-

tajalle suorittama korvaus vähennetään vapaan autoedun tai auton käyttöedun raha-arvosta.

23 §

Autoetua vahvistettaessa luetaan yksityisajoihin myös auton käyttäminen asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

24 §

Autoedun raha-arvoa on korotettava 360,00 eurolla kuukaudessa tai 24 sentillä kilometriä kohden, jos auton kuljettamisesta huolehtii työnantajan palkkaama kuljettaja.

25 §

Edellä 17 §:ssä tarkoitettusta ajopäiväkirjasta on käytävä ilmi autolla verovuonna päivittäin ajettu kilometrimäärä. Autolla ajetuista työajoista on ajopäiväkirjaan merkittävä päivittäin seuraavat tiedot:

- ajon alkamis- ja päättymisajankohta,
- ajon alkamis- ja päättymispaikka sekä tarvittaessa ajoreitti,
- matkamittarin lukema ajon alkaessa ja päättyessä,
- matkan pituus,
- ajon tarkoitus ja
- auton käyttäjä.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2002

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Puhelinetu

26 §

Työnantajan palkansaajan kotiin kustantamasta puhelimesta muodostuvan puhelinedun raha-arvo on 20,00 euroa kuukaudessa. Edun arvo kattaa puhelusta aiheutuneet kustannukset.

Työnantajan palkansaajalle kustantaman matkapuhelimen luontoisetuarvo on 20,00 euroa kuukaudessa. Edun arvo kattaa puhelusta ja tekstiviesteistä aiheutuneet kustannukset.

Käyvän arvon soveltaminen

27 §

Sellaisen edun raha-arvona, jonka käypä hinta ilmeisesti on tämän päätöksen mukaista raha-arvoa alhaisempi tai jota edellä ei ole mainittu, on pidettävä sen käypää arvoa.

Voimaantulo

28 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003 ja sitä sovelletaan toimittaessa ennakonpidätystä vuonna 2003 ja vuodelta 2003 toimitettavassa verotuksessa.

Esittelijä *Merja Hartikka-Simula*